

UBL: BKNOOG 108

108

Boekenwegen
108.

eenig exempl. van dezen draak
in Ned Volksboeken II, 70, I

Zamenpraak tusschen Moeder en Dogter
of Jonkmans en Jonge Dogters

Miragie.

Speem: Als t' begint.

Was ik niet? was ik niet in de nacht!

Dat men geen Smeere meer en zag!

En de Maer die liepen zoo duffter!

Duffter!

Dat men geen Smeere meer en zag...

Zoo taet al in de nacht.

Zoete lief ik den hier, maar alleen!

Wat ik eens by u was, zoo!

Want bin aboud den mijn slaepbenster!

De, ster!

Dan salken hou b' g'lyk' zoo!

En ichtu b'lyken ym.

Ik was die vuyrent midder nacht!

En hoe, s'ek a' h'uree quam ten slag!

Maer moeder deed mi als banger!

Bracken!

Wie of hier kloppre may!

En zo n'emaet en sag!

Ik ons poeie al zoo s'lyp' moedelon!

En? Moeder is geuangen!

Dangen!

En niet zag liep het men...

Zoo w'et'et' bin hier teeren!

De Maer die liep we, Dogter ten!

Dat ons het booz den poeie bin!

De Dogter sprak heel gaetue!

Gaetue!

Ik zoo ten v'rdig Dier!

Maer dat mijn deel w'lyter.

's Maer die, met s'lyp' den dag!

Dat het Maer by 's Maer liep!

En de moeder hoedert t' amende!

Maer!

Zy sloeg hem op zyn Gat...

En we t'ep daer de kat.

Maerder je bent een raer. D'alm!

Dat je de kat, lyft jagten wou?

Maer, weest' was' mijn leuen!

T'choo!

En nu is hi weg v'rdig!

Dat doet mi' jagt op jagt.

Menichdom angstpoord tot zyn Pligt.

Op een Aengene me W's.

Wet ik 't s'lyp' t' Maer's bome te v'rdig!

Maer brengt zyn Maer'sen hulp te bien!

Zyn v'rdig is beter qu' te b'rdig!

En ander booz hem geit'lyk te ven!

En de Maer'sen Maer en dat van Eer!

Maer'sen zyn v'rdig' den Maer!

t' Selu'st s'ek' ons zamen tot v'rdig!

Maer bin zyn ven, Maer met en Maer!

Zoo v'rdig' Maer'sen onze v'rdig's!

Zoo ons de Maer' den v'rdig's!

HISTORIE,

V A N

FLORIS EN BLANCEFLEUR;

Dewelke na datze lange gescheiden ware, ende veele perykelen geleeden hadden, tot den Houwelyken staat kwaamen.

Zeer Plaizant en Vermaakelyk om te Leezen.

Te A M S T E L D A M,
By S. EN W. KOENE, Boekdruckers op de Linde-gragt.

1800.

42

De Vermaarde

Abconinckler Vaerde. MAAK.

39

Den beugtsaem werch en dat van Deer/

bis.

Merigt altoos zyn bergelbing waer/

De banthandheit is eigen alle menschen/

Zelfs een zachtbaer hert die pligt/

kan in 't aenzoom/ zoo gelukkig wenschen/

Der loofoering van zyn pligt/

Den beugtsaem werch en dat van Deer/

Merigt altoos zyn bergelbing waer/

Zoo bloegt de beugt dan meer en meer/

En de vtrindfchap begint te heelen/

men geeft malhanber de beugtsib waer/

Den beugtsaem werch en dat van Deer/

Merigt altoos zyn bergelbing waer/

Zyn kon niet verhanden aan malhanber/

Als niet eih onzer een shanue/

Den rene aentich moet goed doen aan den anter/

Dat gebied ons zelfs de shanue/

Den beugtsaem werch en dat van Deer/

Merigt altoos zyn bergelbing waer/

Zal die de beugt bentat die looch geprezen/

Deelighs men die niet en bind/

't fuzehuorch is zoo als kon lezen/

Den baeg om shans moezen om schind/

Den beugtsaem werch en dat van Deer/

Merigt altoos zyn bergelbing waer/

Dus looch het beugtsaem werch de schyden/

zacht men bind 't zeluen meer/

8. o Fortuin hoe kan het hezen/

Dat gu min zoo gunstig zyt/

Dat de Schoonhe uitgerzen/

En mijn treurig hert verdrigt/

Kont dan onder deze kinde/

Teeren lyp ons hier verbinde/

Men beeg haere waerthoorn/

Orber beze kindehoorn.

9. Zon en sharen zyt mijn getuigen/

Dat ik haer oprege hemin/

Ik ga mij hier booz u bulgen/

Maer een oprege hert en zyn/

Orch waer heb ik al geleiden/

Maer hog edel waer gefeiden/

En u overthoone sharegh/

Die mijn hert en ziet behaegh.

10. Zontheit luit dan hier mit teeren/

Dat oprege hetde boet/

Wilt met geen Zonhman betteeren/

Die maer beaegt een kais genueb/

Maer ziet deze adinnae zowuen/

Merigt haer tot zyn edle shanue/

Waer hij zo lang heert getruet/

Woud men nu be zynthof is sib.

11. Front nu shanueghs al te samen/

Er ing hier op dit zynthof is sech/

Maer beez adinnae zegen pzetten/

Maer beez zynigt die hij nu geeft/

Speet op zags/ Kool en shanuen/

En dit shanuegh te beflingen/

Keigt booz beez/ zantue adinnae shoun/

Op zyn hoofft een lantwerthoorn.

De vermaarde

39

39

39

PROLOGIE.

PAulus zeyd: dat leedigheid is de Moeder van alle kwaadheid. Om dan dit te schouwen zoo hebbe ik een Kleine Schoone Amoureuse Historie gesteld van twee Gelieven, vol wonderlyke Avonturen, die veel meer zuurs dan zoets leeden, eer zy haar liefde volbrengen konden. Ook stel ik ze daarom, op dat de Minnaars deezer Waereld merken zouden, hoe veel zorgen en tribulatie de minne der Creatuuren voortbrengt, ende hoe veel perykelen, ende hoe ongestadig zy is, alzooy dat een vreugd duizent zorgen baard, voor een soulaas duizent angsten: ende voor minnelyk verzuim duizent uren met een groot jammer, dikmaal verscheiden moet zyn, ende ten einde de Ziele ter Helle leid. Daarom gy Jongers, 't zy Mannen of Vrouwen, wilt hier by geleerd worden, en latet u tot een blydspele verstrekken, en wilt aanvaarden de minnende liefde Gods die eeuwig duuren zal, daar gy ruste in vinden zult, en zal ons bevryden van alle Plagen der Hellen. 't Welke ons alleen wil gunnen onzen Zaligmaker.

MJ. DER NED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN

DE HISTORIE VAN FLORIS EN BLANCEFLEUR.

Het Eerste Capittel.

Alsoo ons de oude schyften verklaren; so bevinden wy in de geschiedenis dat ontrent den jare na de geboorte onses Heeren 614 was in 't Land van spanje een ongeloofige Koning benoemt geheeten / die hadde een koninginne van der zelve Wet. Op een tyd reisde dese koning met magte / ober Zee in herstenryk / Sieden en slaten raseerende en afzwerbende / robende en byandstigtende de kloosters ende Gods huisen / zo dat men in 30 mylen van de Zee niet en vond waringe nogte menschen / zo hadden zy 't in drie dage gedefzueert. Terwyl hy dede laden ende bellasten zyn scheepen met den roof / so fant hy veertig mannen oppassende daer de Pelgizins passeren moesten / om die te ruimeeren. Als zy doen de wege keert hadden / zo sagen zy van den Berge komen Pelgizins / die seer moede waren / welke zy aenbeerden ende debogten / maer de Pelgizins gaben haer goed om haer tyd

te houden. Onder dese Pelgizins was mede een Graue uit Frankryk / die met haer hadde een Dogter / die groot ging van kinde / van haren man die in eenen tyd geslagen was. Dese Graue bogt een wyle byzometyk tegen de ongelobige honden / maer zy hebben hem daer ver slagen / want zy te magtig waren / ende boerden zyne Dogter met hem gebangen / ende zyn zoo met den koning te Scheepe gegaen / en met goede spoede weder gheert in Spanjen / daar hy eerlyk ontfangen werde / ende beylde den roof de Soudenieren / elk naer zynen staet. Ten laetsten nam hy de hersten Vrouwe / ende schonk die synder koninginne / die daer mede zeer blyde was / want zy hem lange om een hersten Vrouwe geboden hadde. De koninginne nam de vrouwen in haer hamer / ende gaf haer oorlof te houden de wet der Christenen / ende zy biende de koninginne byzogt ende spade / zeer getrouwelijk / ende leerde haer Fran-

rop; so dat zy seer in 't Hof bemind werd. Ten laesten wert de Koninginne gewaer / dat zy met kinde was besaen / ende vzaegde haer hoe lange zy bezigt had geweest / 't welke zy de Koninginne zeyde / ende de Koninginne zegde dat zy ten selven tyden ook begosten te dzagen ende hoopte beyde eener tyd te gelyggen. Als nu den tyd der natuuren volkomen was / soo gelag de Koninginne van eene schoone Soone op Palmsondag / desen de Heijdenische Meester beden heeten Floris / ende op den selven dag gelag die gebangen Vrouw van een Dogter die zy doopen dede / ende gaf haer de naem van Blanche fleur; als den Koning tijdinge hadde / dat zyn Vrouw de Koninginne eenen Zoon gebaerd had / was hy zeer verblyd / ende maecte groote

Czompheerende / bede syne Sone bewaren by de Christen Vrouwen: Maer hy liet hem suppen en boesteren van een der Cersten vrouwen.

Alsdus hadden dese Cerstense Vrouwen beyde dees kinderen te bewaren / en harteerde se zeer wel / en hadse beyde so lief dat zy nauwlijks wist wat zy 't liefste had / ofte des Konings Soon / ofte haer Dogter / ende deese twee waren altyd by malinander / ende hzeegen zig zoo lief eer zy byswaren oud waren / dat d'een van den anderen niet wesen mogte / ende als zy tot haren bys Jaeren gekomen waren / zyn die twee kinderen zo schoou ende wel gelyk geweest in allerley manieren / dat men in alle 't Land geen schoouder kinderen en vand.

Het tweede Capittel.

Hoe den Koning zynen Soon Floris tot hem riep om hem ter Schoolen te setten, ende van de liefde en het scheiden van Floris en Blanche fleur.

Als den Koning bemerkte dat zyn Soon Floris berstant begost te suppen / riep hy hem / ende seide / dat hy woeste ter schoolen gaen / die groote

meeſter Garboer zoude hem leeren / dieſe hem Floris zeer bedroefde werd wewennde / ſeggende / Vader ik en zal niet konnen leeren nog ſchypben / nog eenig ding

ding berſinnen / ten zij / dat Blanche fleur met my ter ſchoolen mag gaen. Doen beloofde hem zyn Vader dat hyſe beyde ter ſchoolen zenden zoude / dieſe die kinderen beyde verblyd waren. Alsdus zyn dese twee malinanderen ſo veel / dat zij beyde ſeer groot ware in ſchypben ende leſen ende in 't Latijn te ſpreken / zo datſe dikwyls tot malinanderen minnebzieben ſchreiben in 't Latijn / ſo dattet andere kinderen niet en berſonden. Alsdus zyn dese twee in grooten liefde vſamen opgewaſſen / het welk Floris Vader bemerkende ſeggende dat die Jonge liefde in zyne Soone ſtede ghypen zoude / ende dacht dese twee te ſcheyde / ende ſeyde tot der Koninginne dat hy Blanche fleur ſoude doode / zo hy Floris van Blanche fleur niet ſcheiden en konde / op dat dooz haer dood / hy een ander houger / ende wel geboren Dogter lief mogt hylge; maer dog de Koninginne weder riep Blanche fleur niet te doaden / abonturen / of hy daer van miſtzoofſtig word / ende hem zelven dooden mogte. Ende zij dede ozdoneren dat hem Floris ſchoolmeesterſ ſiek maecte / dat hy daer niet meer leeren en konde / ende daerom wilde hem zyn Vader berſenden tot Montorien in een ander ſchoole / om te leeren / daer doen ter tyd veel Edele kinderen / ende ſchone maegden waere / om dat Floris zyn Soone onder de ſchoone Maegden / en de Jonkvrouwen ſoude ſoo ligteliken moogen bergeten die liefde van Blanche fleur; maer ten ſwam niet na des Konings meyninge / want als hy na Montorien reſſen ſoude / ſoo vzaegde Floris / ofte Blanche fleur met hem reſſen ſoude: waer op hem de Koning antwoorde / dat Blanche fleurſ moeder ſiek was / ende datſe by haer moeder blyben moeſte / want de Moeder moeſte haer ſiek gelaten / dooz des Konings gedeb / ende haer Dogterken by haer houdende / dat Floris al-

leen ſoude reſſen. Als Floris dese zaſſen berſtaen hadde / was hy upter maten droebig / ende bedroef groot rouwe / ſeggende: dat hy ſonder Blanche fleur nergens wesen en mogt. Als den Koning en de Koninginne dat groot meſbaer aen hem ſagen / ſoo beloofden zij hem / datſe Blanche fleur na ſenden zouden binnen beertien dagen / hopende datſe binnen dien tyd bergeten ſoude. Doen is hy een luttel better te bzeeden geweest / en nam beerlyk aen Blanche fleur oozof haer teerlyk kuffende ende omhelſende / dat zy by haer Moeder was / ende in tegenwoozdyghed vns Daders / ſeggende:

Adieu myn hertelyke trooſt en zoet,
Adieu liefſte weerſte bloed,
Adieu myn alderlieſte dag,
Adieu myn konſoort, myn lyden bloet,
Adieu myn uitverkoorenſte goet,
Adieu myn liefſte oogen opſlag,
Adieu die myn jonkhert verblyden mag,
Adieu myns herten medicyn
Adieu myn alderlieſte die ik nooit aanſag
Adieu het moet geſchieden zyn.

Adieu Threſoor myn ſins behoed;
Adieu Roſier met alder ootmoet,
Adieu myn eeuwiglyk geklag,
Adieu myn trooſt minnelyk goed,
Adieu my ook ſorge doet,
Adieu voor meer in myn, o wag,
Adieu na u myn gewrag,
Adieu doet myn grooten pyn,
Adieu die my te trooſten plag,
Adieu het moet geſchieden zyn.

Adieu myn ſpiegel van leven vroet,
Adieu die myn verſugten doet,
Adieu in myn ooit zulk gedrag,
Adieu myn hoope myn hoogſte vloed,
Adieu daar al myn ruſt op ſtaet:
Adieu al myn leets gemag,

Adieu myn roep is nu, o ag!
Adieu hy blyft de liefde myn,
Adieu Fontein myns vreugts geklag,
Adieu het moet geschieden zyn.

PRINCEN.

Blanche fleur gy zyt die my last op
laad,

Ik houpe nog te zien u schoon aanschyn,
Gedenkt myns Liefde in lyden vroet,
Al moetet lacy nu geschieden zyn.

Van deese gelaelen ende woorden / en
was zyn vader den koning niet wel te vze-
den: daerom hy Floris niet schoone wooz-
den / ende proper giften met schoone statie
te Montorien ter schoone sonde / daer hy
zo seestelyk ontfangen word van den Her-
toge Goraç / ende van der Vrouwen
Sichte / ende van haerder dogter. Ende
werden van Vrouwen Sibille in den schoo-
len geleut / daer seer heel Chele maegden
waren / maer het was al niet / want wien
hy zag of wat hy hoorde / hem kwam al-
toos in gepeing zyn uitberharen Blanche-
fleur / zo dat hy dikwyls seer versugte en-
de maechte groot gelag eer die veertienda-
gen ten einde waren. Als nu den tyd van
de veertien dagen volkomen was / ende
hem Blanche fleur niet gesonden en werd /
zo en wierde hy nog meer rouwig / ende
zorgde dat zij dood ware / zo dat hy nog
eeten / nog dzinken / nog slapen en konde

maer wierde geheel ziek. Als dat zynen
hamerling sag / ontbood hy haerlych
den koning zynen vader / die de konin-
gionne tot hem heeft geroepen ende seide:
Vrouwe / ik en weet niet wat raet met on-
se Zoon / Blanche fleur moet ons kind
houden in haer liefde met tooberge / dat
weet ik wel / want hy niemant dan vy
haer begeert te zyn.

Nu zal dese haestelyk doen haelen / ende
zalse dooden / op dat hyse dan bergeten
mag. Doen seide de koninginne Heere
dat is onwyslyk gesegd dat Blanche fleur
ons kind heeft verobert / want zij hem oock
uptematen bemind / want sint ter tyd dat
hy te Montorien zoh / ende heefte nooit
dlyden dag gehad / maer altoos in versug-
ten geweest ende in zwaren pijnen / soo dat
zy nog eten nog dzinken en mag. Aloug
dehieldense Blanche fleur den tyd / seg-
gende: Ag Heere / het waer groote zonde
en schanden / dat men zoo een kind dooden
soude zonder recht of reden / maer gy doet
beter dat gyse in de stad van Nicheen doen
voeren / ende doetse daer verkopen / ende
van daer zalse wel verboert worden / dat
men daer niet meer af vernemen en zal.
Dezen raet daegt de koning goet / ende bede-
tot hem komen / twee ryke kooplyden /
ende seide hem hoese te Nicheen trekken
moesten / om aldaer Blanche fleur te ver-
kopen: 't welk de kooplyden hem be-
loofden te doen.

Het derde Capittel.

Hoe de Kooplyden oorlof namen van den Koning, en trokken naar
Nicheen, daar zy Blanche fleur verkogten, aan de Admiraal van Baby-
lonien diefe in seer grooten waarden hielt.

Dese Kooplyden hoorszcheben /
hebben oorlof genomen aen den
Koning ende der Koninginne /
ende zyn te scheepe gegaen / sey-
lende na de stad Nicheen / daer doen ter
tijd deel matige Kooplyden waren.
Nu zoo waren aldaer twee Kooplyden
uyt bezre Landen / die Blanche fleur heb-
ben gekogt / en grooten schat booz haer
gegeven / diefe de verhooperz blyde wa-
ren / dat zy zo goed abontuur hadden /
want de Kooplyden gaden booz Blan-
che fleur t'festig pond Gouds / hondert
pond Silbers / hondert sindalen Laken /
hondert roode mantels / hondert goede
Peerden / ende drie hondert Vogelz: als
Walcken / Habtkken ende Spertwers / en-
de eene kop van Goude / boven maete
kostelyk / dat diergelyk niet meer ge-
zien en was. Dese kop hadde Duicanum
gemaakt / die daer op gewragt hadde /
hoe Paris des Konings Sone van Czai-
ten Helena ontschakie / ende hoe haer

Man die Koning Melanuz volge zeer
verbolgen / ende Agamemnon een groote
heijre bergaderde / ende de Czai-
ten beleyden / ende hoe zy met stozzen de
Muuren beschooten / ende hoe die van
Czopen van binnen hun verweerden:
ende op het beffel van de kop stond een
Vogel zo wel gemaakt / dat hy lebende
scheen / ende hadde in zyn klauwen eenen
Carbonkel / die soo schoon scheen datter
genen helder zo donker was / hy sou hem
berlygt hebben / so dat men alle ding daer
in had mogen zien en keunen. Na dat
Czopen verdistruuert was / bragt Goraç
dese kop met hem uytter Stad / die hy in
Combarbiden leit / eer zynen Amehen /
ende lief. Als dese Kooplyden Blanche-
fleur gebragt hadden / zyn zy gereist tot
Bablonien / daer spte den Admiraal
presenteerden diefe so wel aenstont dat hy-
se de Kooplyden aflagt / ende gaf'er dooz
tien werf zoo heel Gouds als sy zwaer
was van Aghaem / diefe de Kooplyden
dij.

Nijde waren bebaude hen ban den
 Admirael / ende namen oozlof aen hem.
 Nu zo bemerkten den Admirael wel aen
 haer kleederen / leden ende schoonheijb /
 die zy was van Edelen geslagte / zo dat
 hij booznam de oude gewoonte te bze-
 ken / ende haer te trouwen / ende ziju leben
 lang tot eene wijbe te houden / ende een
 ander meer te kenne. Ende dede haer
 brengen op den Waegden-Tooren / daer
 zy ban vijf- en-twintig Waegden / der
 welker Blanchefleur beboolen werd / te
 loeren ende zooften / want zij zoude hoj-
 telinge Koninginne mogen worden / ban
 al 't Ryke. Als nu Blanchefleur haer
 dus alleene in vreedde Lande in een ka-
 mer band / werd zij zeer schzeijende ende
 klagende zeggende: O Floris Lief: wie
 heeft ons gescheijden? Nimmermeer en
 zal ik uwer vergeten: want ik wel weet /
 dat gy zo wel als ik in d'zulk zy? want gy
 mij minbet als u zelven. Ongelyk moeten
 zy sterben / die ons dit gebaen hebben /
 want nimmermeer zal ik verlijden son-
 der u. O mijn schoonste lief: Nu wil ik
 zwiigen ban Blanchefleur ende vertellen
 boozt ban den Koning ende der Koningin-
 ne / ende der Kooplieden / die den Koning
 gaeben al het groote goed / dat zij booz
 Blanchefleur gekregen hadden.

Het vierde Capittel.

Hoe de Koning Venus na de we-
 derkomst der Kooplieden een koste-
 lyk Graf dede maken, en den name
 van Blanchefleur, ende van de groo-
 te droefheid van Floris.

De Koning was verlijd ober de hoj-
 telijheden booz Blanchefleur gekze-
 gen / maer de Koninginne was bezukt /
 seggende: Heere wij behoeben wel gaeben
 raed / wat wij best doen sullen / als ons
 kind komt dat hij hem niet en quelle ter

doob: Doeu dede den Koning een koste-
 lyk Graf maken / ban Hooren / Mar-
 meren Kristalle / ende daer op leggende een
 kostelijken Sark / op den welken gemaeht
 waren twee Ryhelijken hinderen van gou-
 de / een gelijc Floris ende het andere of
 het Blanchefleur zynder Amelien waer.

Ende elc hadde eene seer kostelijke
 kroone op het hoost / in de kroone ban
 Floris stond eene Carbonkel die des
 nagts soo ligten of 't dag was. Ende daer
 waren gemaeht lange oppen / zoo sprek-
 den de hinderen 'samen / kusten ende om-
 helsende malkanderen. Ende als den wind
 cesseerde / dan stonden de hinderen stille
 ende zagen op malkanderen ende boden
 malkanderen de bloemen / die zij in haer
 handen hielden / ende dat scheen of zy ge-
 lee bet hadden: Om erne der Jonkvrou-
 wen en was zoo kostelijken Graf nooit ge-
 maekt: want daer waren aengeset koste-
 lijke steenen / als Sappiren / Coridra-
 nen / Amatisten / Topassen / Sialinten
 Corbojen / Jaspren / Cysaliten en Dia-
 manten. Daer stonden ooch Letteren aen
 ban geslagen goud / geschzeben aldus:
 Nu dit Graf leijt Blanchefleur die den
 Jongeling Floris heeft gemint met stabi-
 ger herten. Doen dede den Koning gebie-
 den elk op zyn lpf tot niemant anders en
 sepde / dan dat Blanchefleur doob was.
 Als alle dingen aldus geordineert waren /
 zo deden zij haren zoon Floris ontbieden /
 des hy zeer blide was / ende kwam in
 hozte tyd r'huys / daer hy zwen Vader
 ende Moeder minnelijc gaerten / ende
 bzaegden na zyn Lief Blanchefleur / ende
 niemant en dozste hem de waerhejd seg-
 gen / ende terstont liep hy ter haer daer
 hy haer Moeder bzaegde / waer dat
 Blanchefleur waer / die hy daer liet.

Doen sepde zy / Floris mij denkt dat
 gy met mij gelit / doe sepde Floris: Ik
 en doe niet mgn liebe bzouwe / maer wiltse
 mij haestelijc roepen. Doen zeide de bzo-
 we

we dat zy niet wiltse waer zy waer / maer
 mij is geheten te zeggen dat zy doob is en
 beggaben. Doen wert Floris al heel ber-
 slagen ban deze woogden ende bief in on-
 magt / des de bzouwe seer verbeert was
 ende riep met luider stemme / dat men al
 't Hof booz hoozde / waerom dat de ho-
 ning metter Koninginne zeer haestelijc
 kwam gelopen / zeer bezoeft zande als
 zy haer kind zagen leggen.

Maer een hozte tyd is Floris ban der
 onmagt bekomen / en sepde:

ONversienelyke doob seer gryfelyk
 heeft my ontschaakt seer dieffelyk,
 Blanchefleur, die my hielt staande in myn
 jeugt,
 Nooit oogen loegen op my zoo lieffelyk,
 Nooit menschen mont en was my zooge-
 rieffelyk,
 Nooit hert en droeg tot my waer zulken
 deugt,
 Zy was de Tooren mynder zielen
 vreugt,
 Haar by-zyn, haar minnelyke compa-
 nie,
 Dagt my ter wereld en beste melodie.

ACh mogte ik die tweede doob be-
 zweeren,
 Sweerden en Lancien soude ik gaan
 regten,
 Ende myn alderlieffte Blanchefleur zal
 veeren,
 Die nu verbeeteren is met den slegten,
 Van der doob sparende Heeren nog kne-
 ten,
 Daar ik deerlyk om moet lammenteren,
 Ik en weet wat doen of se ordonneeren,
 Anders dan altyd klagen en kermen,
 Hopen ende verlangen doen elk een ver-
 blyden,
 Nu en hoope ik niet te allen tyden,
 Myn hoope en vreugt is gedaan,

Allerley droefheid komt my bestryden,
 Al zie ik blydschap 't is my een lyden,
 My dunkt elk zoude wel druk met my
 ontfaan,

O ongenadige doob, wat heb gy bestaan?
 Myn alderlieffte heb gy genomen,
 Daarom en mag geen liever in 't hertko-
 men,

O doob die my brengt weenen,
 Was 'er in de Wereld gene,
 Dan die ik hiel uit liefde verkoren,
 Zoo dogt u al de wereld kleene,
 Dies ik my wel mag schryven alleens,
 Op dees Werelt ongelukkige geboren,
 Ach hadde ik dog myn Ryk ende goet
 verlooren!

Ende Blanchefleur behouden, die my wel
 bekwam,

Zo mogt ik zeggen avontuure gaf ende
 nan,

Ons vriendelyke brieven ende Missie-
 ven,

Ik haar, zy my aan 't herte nypende,
 Die moeten eylaas nu verlooren blyven,
 Daar en zal geen vreugt meer afbekly-
 ven,

Den struyk is weg, eer het bloeizel is
 rypende,

Myn hert in bloede tranen is zuypende
 Om myn Liefste die booven al schoon
 was,

Boven drie Godinne sy de Kroon was,
 Alwaert dat Venus, Juno ende Pallas,

Den appel myn eyschen op dat pas,
 Geen van dien woud ik se geven,

Want de Liefste myn druk genas,
 Weet dat dien schoonste was,

Die of 't leefde of nog mag leven,
 Schoonheid, rykheid en wysheid, ver-
 heven,

Daar elk een Godinne af was, dit's won-
 dere,

Dat had myn lief alle byzondere,

O

O moeder van alle Goden vol weerden,
Ceres die Godinne zyt van der eerden
Met Caelelen gekroont na u solaa.
Die ik nu alle droefheid moet heerden,
't Ey litty al sulke bloemen is waarden,
Den wormen als spys ende aas,
Ik roepe wrake, ach arme cylaas,
Mogt ik tegen den dood appelleeren;
Die Goden soudē my myn Lief weder
confecteeren,

O Gharon die Schip-lieden Gods val-
jant,

Die de zielen voert in 't ander Lant,
Heb gy ook overgeset myn Liefste schoon
Bid dog dat Menos haar wyze bestand,
Ende in alle gebreken haar sta ter hand,
Dat zy niet en kryge den loone,
Van Pluto den Koning van den hel-
sche gronde:

Want zy sonder toeven na myn bevroen,
Moefte haar haastelyk Scheepe spoen.

Doen nam hem zyn Moeder/ ende
lepde hem ten Grave/ daer zy seide
dat Blanchefleur in lag/ 't welk hem seer
schoone dogt. Ende als hy zag dat
Blanchefleur in 't graf lag/ hreeg hy soo
grooten rouwe/ dze reysen hy daer in on-
magt biel: als hy weder behomen was/
ging hy leggen op 't graf/ en seide: O
Blanchefleur hoe haddij mij gelaten/ wy
waren op een dag gebooren te samen opge-
boet/ en zonden wy dan ook niet op eenen
dag te samen van deser wereld scheiden?
O lach! nu hebby myn alleene gelaten
myn albertiefte: O bittere dood! hoe
weerd en stzaffe zyt by dat hy doet schry-
ven die niet bzeugde leben/ waerom hejbt
gy/ komt my ontgiben/ of ik zal mij 't
hij neemen/ ende alsoo baren in 't blaet-
jende held/ daer Blanchefleur zielen en
bloemkens leeft.

Als Floris nu zyn slagte gedaen had-
de/ soo hief hy hem op van den Grave/
ende nam upt zyn hoer/ een goude Giffje

ende seide/ dit bede maken Blanchefleur
ende gaf dit mij mijn uitberhooren als ik
laest van haer schepbe/ om dat ik op haer
ende onse liefde denken soude/ als ik dit
aensage: Nu zy dij alleen mijn troost/
gy sult mij verlossen uit deese weege daer
ik in ben/ ende seide:

Alle wellust, Blydschap ofte hopen,
Die de Amoureuse geest dede nopen
Is my ontsloopen,

Gelyk den Palink den steert ontdekt,
Als 't Lichaam wil sterve 't lyf is open,
Zulk veen soen komt daar in gedropen,
Dat werd gesopen,

't Zop ofte drank die 't herte breekt,
Wat lyf gesterkt in 't graf bedekt,
't Bloed al kout den Geest in vreden,
Dat waar den mensch die myn verwekt,
Dus onbevlekt, herte en monde spreekt,
Komt dood, want al myn vreugt is lyden
De troost van alle lieden: te helpen maakt,
Blydschap boven aardische dingen,
Is my ontschaekt,

Te regte mag ik wel misbaren,
't Herte en rust niet het breekt, het waakt
By fantasien ongeraakt, het zugr, het
kraakt.

Door kermen moet elk lid bezwaren,
't Waar welgevaren, doch ik 't verklaren
Iemand in zekerheden,

Ach neen in kort u dagen ende jaren,
Komt door bezwaren, komt zonder sparen.
Komt dood, want alle myn vreugd is
lyden.

Medicynen ende regt gefonde,
Gaf my 't zoet woord uit haren monde,
Tyd, wyle ende stonde,
Haar aanschyn was myn vreugt dikmaal
Haar by zyn was myn levens konde,
Haar minne gaf my de dood wonde,
Die ten stant, wel gronde,
Hem mogt wel deeren myn misval,
Om Liefs getal, in 't aardische dal,

Die

Die puur myn vyf sinen en leden:
Komt groot ende smal vervaart nu al,
Komt dood, want alle myn vreugt is
leven.

Nu deese woorden nam hy de giffje
en soude se hem selven in 't herte ge-
stoken hebben/ maer de koninginne zyn
Moeder wierd dit gewaet/ ende wong
hem de giffje uitter hand/ ende seide:
Hoe zy dij dus verhoold in twee winnen/
dat gy u zelven dood/ soo en woogdy by
Blanchefleur in 't bloem ende Paradyjs
niet komen/ maer sult moeten woone met
grooten pijn ende sierte daer Christus en
Paramus onder zyn/ die daer op mal-
kander met groote tormenten gewoepen
wozden.

Daer zij malkanderen saehen om troost
te hebben/ ende nimmermeer en zullen zy
den lieben troost gewinnen.

Albus mijn liebe kind werst nu te bze-
den/ ik weert nog zulke koniken dat ik ze
weder levendig zal maken.

Met dien is zy tot den koning haeren
Heeren gelome seer besaert ende seide
Heere wilt uwer ontfermen ober u kind/
siet hier de Giffje/ daer hy hem selven
mede sonde gedaot hebben/ en hadde
idse hem niet onderstetelyk uitter hand

gewoongen. Ende waert dat hy soo ter
dood kwam/ dewijle wy geen hinderen
meer en hebben dan hem/ wy zonden
groote schade ende schanden hebben in on-
se Landen. Dus segt de Heere wat best
gedaen is. Doen seide de koning/ segt
hem dat hy hem verblide want zyn Heere
Blanchefleur nog in 't leben is. Albus is
zy van den koning gescheiden/ ende tot
Floris haeren Sone gelome ende nam
hem alleen/ seggende: en wilt niet meer
weenen: ik sal u de waerheid seggen van
uw Lief; want zy en is in het graf niet.

Ende zy berden den Sark af neemen/
maer wy neenden dat gy de liefde 't heur
waert soudet hebben vergeten ende uw
sinen aen eens konings Dogter soub
geleed hebben/ 't welk wy liever gehad
hadden/ dan dat gy Blanchefleur ten wij-
de zoud neemen die onedel is en kersten/
Dus soude u Vader Blanchefleur gedaot
hebben/ waer ik hielde se ten leben. Doen
bede hyze met twee hoopsliden berhopen
in bzeemde wijen booz seer kostelyke
schatten Als Floris in 't graf niet en bant
was hy seer verblid/ ende vermaende
hem nimmermeer te rusten/ of hij zoude
sijn Lief gebonden hebben/ want hy daer
omme lyde.

Het vyfde Capittel.

Hoe Floris Oorlof nam aan zyn Vader ende Moeder ende de reyse
aarnam om Blanchefleur te soeken.

Als Floris nu al de waerhejd ge-
hoort hadde/ zo ging hy na sijnen
Vader/ ende seide: Vader u sal berben
myn nu oorlof te geben om Blanchefleur
te soeken/ want ik geen ruste hebben en
zal/ booz at eer ik haer gebonden heb.
Doen wierd den koning bedroeft/ ende

Me met eeren de hooone dzagen mag.
 Doen seyde Floris/ also niet mijn liebe
 Heere en Vader/ daer en leeft geen Vrouw
 ter weerd die ik bemine dan Blanche-
 fleur/ daerom sal't u believen myn oozlof
 te geben. Doen sprak de koning/ dewyl
 gy immergweg reisen wilt/ so sal ik u ge-
 ben al wat u van node sal zyn/ van kle-
 deren/ Peerden/ knechten ende Gel.
 Daer op Floris antwoorde/ Heer Va-
 der het dunkt my best/ dat ik reize gelyk
 een hoopman die hoopen ende verhoopen
 wilt/ twaelf Muplen zullen booz my gaen
 en dize sal men laden met hoeden/ andere
 dize met gemunte penningen/ nog twee
 met goude klederen van Sydo/ Flu-

weel en Scharfaken/ ende de andere bier
 fullen dzagen hontwerk/ wit ende graeu.
 Ende tot de Muilen suldy my geeben
 byloopers/ ende dan suldy my geeben
 twaelf Schilt-knechten die my bewaeren/
 ende een van uwen Drossaten/ ende eenen
 hamerling die seer wys is/ ende ook de
 twee hoop-luyden die haer verhogten/
 wat die selve best zullen weten waer sij se
 mogten zoeken.

Ende ist van dat ikse binden/ ende met
 schatten hopen mag/ dan sal ik ont bieden/
 ende dan bydelijk wederkeeren te landen.

Als Floris nu aldus gesproken hadde
 werd zyn Vader zeer wenende/ ende dede
 bereyden al dat hy begeerde/ gaf hem ee-

nen

nen tellenaer met kostelijken gesmyde seer
 rphelgh berkerd.

Op dese tellenaer dede hy zyne Soon
 sitten/ ende dede hem twee bergulde spoo-
 ren aen doen. Doen gaf hem zyn moe-
 der eenen gouden ring met eenen steen daer
 zy wonderen af zegde/ en beval hem dat
 hy dien altoos by hem houden soude.
 Want/ zoo lange als gy den Ring ober u
 hebt/ zoo en durf gy niet sozzen booz
 dreesten/ booz water/ nog booz buere/ ten
 mag niet beschadigen man/ nog wapen;
 ende die desen Ring by hem heeft/ zal
 vinden dat hij zoekt in gestadigheyd. Doe
 nam Floris den Ring/ ende stak hem aen
 zynen binger ende bedankte zyn Moeder
 van soo grooter giften. Dus heeft Flo-
 ris ten laesten oozlof genoomen/ daer
 grootte doofheid om bedzerben werd/ be-
 sonder van zyn Vader en Moeder/ die
 hem met bedruhter Herten/ djiemael
 kusten/ want zy meenden hem niet te
 sien/ gelyk ook gebeurden/ want zij hem
 daer na nooit meer en sagen.

Aldus vertoek Floris om Blanche-
 fleur te soeken/ ende nam booz hem haer
 te binden/ ofte altoos in eenzaamheyd te
 leven/ ende niet weder te keeren. Ende
 reysde met zyn gezelschap va Richeen/
 daer die hoop-luyden met Blanche fleur
 hoeren/ alwaer zy in hoze tijt met goe-
 der avonturen kwamen/ ende namen her-
 derge tot eenen rphen Man/ daer van
 alles genoeg was tot hun behoef/ zoo dat
 sij goeden rier machten/ maer Floris
 was al bezwaert/ pepensende altyt op
 zyn soete Lief/ ende sat aen de tafel en
 at/ maer hy en wiste niet of hy dood of
 te vleesch ten monde stak/ soo dattet de
 Weerdinne gewaer wert/ ende seyde tot
 haren Man/ Heere siet gy niet hoe doof-
 selijk dat desen Jonk Heere sit/ ende soo
 dihwilg verlugt/ sittende al in gepen-
 ten. Al seggen zij dat het hoop-luyden
 zyn/ my dunkt datter andere saken zyn/

die zy zoeken. Ende de vrouwe zegde ober-
 luyde tot Floris/ Jonk Heere ik heb
 wel gemerkt dat gy alle dese mael-
 tydt lank hebt gegeten met zwaere ge-
 pepusen/ want gy hebt zeer luttel ber-
 teert ende gegeten. Ende en gelyk niet
 kwalijk van wesen/ zeden ende manieren/
 een zeer schoonen Maget die niet lange
 geleeden hier was/ ende verlugte ook
 dihwilg zeer om sugte/ ende zy noemden
 haer Blanche fleur/ ende eens bermaen-
 den zy haer lief dien zy minden/ en hiet
 Floris om den wellien zy verhogt wert.
 Als Floris Blanche fleurz naem hoorde
 noemen/ zoo en gaf hij der Vrouwen
 geen antwoorde/ zoo vol werd hem zyn
 gewoed/ dat hy niet en wist wat hem was.
 Osen hy nu tot hem zelven gekomen was
 dede hy langen een schoone bergulden
 kop/ ende seyde tot der Vrouwen/ desen
 Kap gebe ik u/ om dat gy my hebt gefeld
 de eerste nieuwe maere van Blanche-
 fleur/ want ik niet en wist waer ik se soe-
 ken soude. Nu sal ik je volgen tot Babilo-
 nien/ alwaer gy segt datse getrokken
 is/ de Waerdinne bedankte Floris van
 der Giften/ ende Floris huurde een
 Schip om na Babilonien te varen/ en
 bestelden al zyn goed ende knechten daer
 in/ ende zelliden so lange dat zy kwamen
 booz een Stad geheten Blandus. Ende
 als zy in de Stad gekomen waeren/
 gingen zy ter Herbergen by een Wijken
 Man/ aldaer sy wel getactert wierde.
 Als Floris ter tafelen geset was/ zoo
 sat hy al en fantaseerden/ peisfende op
 zyn Lief.

't Welk de Weert niet kende/ zeyde
 Jonk Heer/ waerom en macht gy geen
 goede riere? mishomt u het?

Maer Floris zweeg stille; Doen seyde
 de Weerd tot hem/ Jonk Heer ik moet u
 wat vertellen om de fantasie te beru-
 yen. 't Is geleeden eenen kleinen tijt dat
 hier kooplieden waeren eeren nacht/ die

ik meynde dat uyt Spangien kwame /
ende bragten met hem eenen Jonk-vrou-
we die u wel gelyk was / die van groo-
te rouwe niet en mogte eeren nog bzin-
ken / ende die by haer zaten noembese
Blanchefleur. Doen seude Floris / Heer
Weert / wret gy daer niet meer af te spre-
ken / waer zy heen wilde als zy van u
schejde. De Weert seude Jonk Heere / zy
trouwen na Babylonien.

Doen nam Floris een roden scharla-
ken mantel / ende eenen schoone Kap / ende
seude: Heer Weert / neemt giften die
zyn u / ende daer suldy Blanchefleur haer
bedwank geve.

Des de Weerd seer bljde was / soze
seude: God laet u dijn Lief sonder soze
berispen. Als sy alle gegeten hadden
soo gingen sy te ruste / ende des morgens
werkte Floris spuen hamering / hem
debeelde / dat hy het ander gezelschap
op roepe zoude / op dat zy ook in 't repsen
waren. Doen gelijde hem de Weerd
huyten de Stad op den regte pad / so
dat zy kwamen aen een water dat hiete
de Serie / daer een brugge ober lag maer
om dat hy peerde ende ander goed hadde /
so en mogte hy ober de brugge niet. Soo
stond aen der brugge een Cypresse stoc /
daer hinh aen een Hooren Hoozn / ende
soo wie den Deerman hebben wilde / dien
blies op dat Hoozn want ober het waeter
font een plaetse die hiet Montsolijz. Soo
nam Floris den Hoozn / ende blies dat men
het te Montsolijz hoorde / ende de Deer-
heden kwamen / ende laden haere Deer-
scheepen / ende de Meester kwam met een
ne boot / ende nam Floris in de boot.
Als hy de Meester Floris albus bedroeft
sag staen / spak hy tot hem: Jonk-
Heer waer wil dy baaren / ende wat soekt
gy in dit Land. Doen seude Floris / gy
stet dat wy hooplijden zyn / wy soudeu
geern te Babylonien zyn / maer 't is nu
te spade om doxer te reysen / ende heb dy

geen herberge hier binnen hoorz my / en
voorz onse peerden.

Doen seude de Meester / Heere ik heb
goede herberge / maer de oorsach dat ik
u onspak / zal ik u zeggen.

Ten is boden een vierendeel jaers niet
geleeden / dat hier een Jonk-vrouwe met
my dus ober voer / die u zeer gelyk was
ende die lieden noembese Blanchefleur.
Als Floris dat van hem hoorde / geliet hy
hem slipden / ende sejde: Waer voer zy
doen zy van u schejde / Jonk-heer so ik
bernamen hebbe / zoo bleef zy te Babilo-
nien binnen.

Ende Floris geliet hem doen hylpdelijc
maer hy en gaf haer niet te kennen / dat
hy om Blanchefleur daer was gekomen /
gelyk hy den anderen gedaen hadde. Al-
dus is Floris met zyn gezelschap dien
nacht gebleven by den Man ter Herber-
ge / ende des morgens bereiden zy hen
allen om voort te reysen / doen vzaegde
Floris den Weert / of hy geinen goeden
vrienden hadde te Babylonien bijnen
diese Herbergen soude / ende hem behul-
pig ende beradelijc zyn soude hoorz spuen
wille.

Doen zepde den Weert / ja ik / maer
eer gy te Babylonien komen zult / komt
gh aen groot ende wijt water / daer
geen brugge ober leid / en daer suldy bin-
den eenen Man aen de brugge / die de
Col ontfangt van de geene die daer ober
gaen willen / den zelven Man is myn
grootvrent / ende heeft binnen der Stad
hupfen en Logijs / daer hy u wel herber-
gen zal / ende neemt mynen King / ende
geeft hem dien tot een teken / dat ik u
aen hem zende.

Het sesde Capittel.

Hoe Floris met zyn gezelschap binnen
Babylonien kwam ende van den raad
die hem zynen Weerd gaf om Blan-
chefleur te krygen.

Aldus is Floris van de Weerd ge-
geschepen / en is boozmid dag op
het water gekomen / daer hem de Weerd
gesejd hadde / ende van den Man / ende
gaf hem den King die hy wel kende. Ende
Floris seude hem / alsos als hem de Weerd
gesejd hadde / ende die Man bede Floris
teyden met den zynen ter Herberge tot zyn-
nen Hupse.

Als Floris des anderen daegs ging
wandelen / ende aensag die groote wo-
genthejd van den Admiraal: ende die
sterkheid van der Stad / werd hy half
desperact en mistzoostig / ende seude tot
hem selben: Nu den ik daer Blanche-
fleur is / wat datet my nu / ik hebbe on-
wylghen gedaen / dat ik uyt myns Va-
ders ruy repse. Ik hadden wel een an-
der Lief gekregen / het is beter dat ik we-
derom repse / om also myn selbe te zal-
beeren. Dien kenne ik hier die ik myn
saken vertrouwen derf: want wydet den
Admiraal gezept / hy zal my doen ban-
gen / ende dooden. Ik weet ook wel dat
om alle het goud van den Landen / den
Admiraal Blanchefleur niet weg en sal
willen laten voeren / wat soeke ik dan
hier? In deese gepenssen stond Floris
tot dat de Weerd hupskwam / die hem
sejde: Vriend hoe staet gy dus / mis-
komt u pet aen de herberge dat ik bete-
ren mag? Meen Heere / maer God laet
my zo lang leven / dat ik nder eere dan-
ke dat gy mij doet. Maer ik soze dat ik
kwalijc sal kunnen gelijgen.

Doen seude de Weerd laet ons gaen
eeten / ende na den eeten sal ik raed bin-
den na myn vermogen te helpen. Als zy

nu ober maeltijd saten / bede Floris eenen
Kap haen / ende bede die bolwijn schen-
ken / ende het was den zelven daer Blan-
chefleur om verhoft was / daer hy ter-
stont aen sag hoe Paris Helena ont-
schaehte.

Doen werd hy zeer bedroeft / ende sejde
in hem selben: Och ofte mijn Godt gabe
dat ik met myn Lief Blanchefleur weg
baren mogte / wat blijber dag zoude my
dat zyn. Met dien zo liepen hem de tra-
nen ober zyn wangen / het welk die
Weerdinne (Totaris genaemt) vernam /
ende sejde tot haren Man Paris.

Heer laet de Casel opnemen / want be-
ze Jonk here heeft luttel gegeten ende laet
ons hem wat vertzoosten.

Als de Casel opgedaen was / sejdese
daer is de Weert: Jonkheere / wilt my
zeggen ende openbaeren zonder soze wat
u mishomt / ende ik zal u raden ten bes-
ten wat ik mag. Ende de Vrouw
spak: Heeren zoo my dankt aen alle zyn
manieren en zeden die ik aen hem merkte /
dat Blanchefleur die hier in ons huys
was vijftien dagen lang in grooter rouwe /
ende vloegden dat zy verhoft was om
een Jonkheere diese minde / des zy dik-
wils deevlijc versugte.

Ende den Admiraal hogtse van die
kooplieden / die ze gekogt hadden te
Nicheen / ende woeg ze het thienbont
met Gout op. Hierom Heer Paris deese
schoone

schone Jonk-Heere moet een van twee
zyn der Jonk vrouwen Broeder/ ofte
haer Lief.

Doen hief Floris zyn Hoofd op/ ende
werd zeer verlijd/ ende seide:

Ik ben haer Broeder/ en niet haer
Lief? wy hebben een Vader en eenen
Moeder/ ende hy begon in zyn Sale te
berkeeren. Doen seide Paris/ Jonk-
heere behandelijk r'umer eeren/ segt de
waerheid/ want gy zegt ende weder-
segt u woorden. Ende ik seg u in der
waerheid/ zyt gy om haer uitgekomen
zoo hebdt sottelijc gedaen/ want wistet
den Admirael/ hy soude u doen dooden.
Heer sprak Floris/ ik sal u de waerheid
seggen: ik ben des konings van Span-
gians Zoon/ ende hebben lange Blanche-
fleur gesogt die my gestolen was/ ende
sonder haer en mag ik niet leven. Aldus
wort gy my raed geben/ dat ik se mag
verhuygen/ ik sal u weder loonen met
zoo veel guld als gy begeert/ want ik
moetze binnen den maend hebben/ of ik
moet om harent wille sterben. Dat ik
antwoorde Jonk Heere dat ware scha-
de dat gy u sijt verlooz/ dooz de Minne
van eener Vrouw. Maer om haer te
huygen des weet ik geen raet/ want al
waer de wereld versaemt so en soude men
den Admirael Blanche fleur niet nemen/
want hy is zoo magtig/ dat hy hon-
dert ende vijftig koningen onder zyn
magt heeft/ ende de Stad van Babyl-
lonien is wijs ende bzeet twintig mylen/
ende de muuren zyn dik ende hoog seben-
tien stellingen ende zyn van zulken stof-
se gemaakt batter geen pfer op en mag
winnen/ soo dat ook die van binnen nie-
mant en ontfien/ daer zyn ook hostelijc
in de muuren gemaakt drie en dertig sta-
le poorten/ ende daer zyn ook seben hon-
dert de grootste Coorens die ooit mensch
sag. Die Coorens houden seben hon-
dert Heeren van de meesten van Badglo-

nen/ die de Stad ende de Vesten be-
waeren/ ende elk van de Baronnen ofte
Heeren is zoo magtig/ dat hy eenen kon-
ing niet waken en soude/ dus dunkt
my dattet gzoote zotheid is/ dat gy dit
bestaen hebt. Ende ook in 't midden van
dezer Stad staet een hostelijc slot/ daer
op zyn vier wooningen/ ende op de vierde
woning boven de hoogste woont Blanche-
fleur met zeben andere Jonkvrouwen/
elk in eene schoone hostelijc haemer
waer van de deuren van ebben hout zyn
gemaakt/ dat nimmermeer en bezrot/
nog met buur en verband/ ende de best-
steren zyn van wel-riekende Myren-
hout. Ende de deuren zyn met goude
lazuer becert/ ende wonderlyche din-
gen staen daer nen gemaakt/ ende om
batter de Jonk vrouwen in woonen/
zoo is ze geheeten der Jonk vrouwen
Coren. In 't midden van dezer Coren
staet een Plaer van Chyristalle/ ende daer
hy springt een fonteyne tot der hoogster
kensteren/ ende dan daeltze weder dooz
conduiten/ ende aen de eerste plaer staet
eenen gzaed/ daer de Jonkvrouwen af-
gaen in des Admirael's haemer/ daer hem
beertien dagen lang alle morgen ende al-
le abonde/ twee van deze Jonk-
vrouwen bienen als hy opstaet/ d'eene die houd de
dwaele/ ende d'ander geeft hem Water.
De Coren wagtter is uttermaren el/
zo wie den Coren genaecht/ ende hem
geen goede redenen zegde/ waerom hy
daer kwame/ hy soude hem dooden/ daer
zyn nog zektien mannen zeer weede/ die de
wooningen van den Coren bewaren/ die
my nagt nog dag en slapen. Nog is
daer een wonderlyc stuk dat waeragtig
is/ dat zal ik u vertellen.

Den Admirael is gewoonegh alle
jaer een Wyf te trouwen/ ende ten einde
van den Jaer ontbied hy alle zyne Hee-
ren/ Printen en Koningen van zynen
Rijcke ende als zy alle vergadert zyn/ zo

beede hy de Vrouw byingen booz hem al-
ten en doet haer het hooft af-
laen van
ene Kibber/ om dat 'er niemant anders
hy en soude slapen.

Dus moet zyn Vrouw die eere behoo-
pen met een seer gzoote rouwe en de dood.
Als dit gesepd is zo doet hy de Jonkvrou-
wen beneden komen van den Coren in een-
nen boomgaert/ daer komen de Jonk-
vrouwen alle bedruht: Want niemand en
begeert d' eere om koninginne te zyn/ om
de doodt diese verwagten na dat Jaer.
Schoone muren zyn om deze boomgaert
gemaakt van Goude en van Casueren/
en men bind geen brychten zo goed/ ofte
men bind 'er beter alle het Jaer dooz in
dezen boomgaert. Daer wast Gember/
Kaneel/ Gyoofers/ Nagelen/ Muscaren/
Muscaren-bloemen/ ende het ister genoe-
gelijc van zoeten reuke/ gefangen en alle
lieffelijc bloemen/ dat een mensche hem
dunckt te wesen in het Werdsche Paradijs.
In 't midden van de boomgaert staet
een Fonteyn/ daer boven een boom die al-
roos vloort/ daer bloemen op staen van
veelerleije brychten/ ende also schielijc als
de bloem valt/ of daer af geplukt word/
zo ras is 'er weder een aen gewassen.

Van gaet den Admirael zitten met zyn-
nen Heere neffens den boom/ ende dan
moeten de Jonkvrouwen daer passeeren/
elk vijftonder booz by de fonteynen/ ende
als zy daer passeeren die maegt zyn/ zoo
dijft dat water van den Fonteynen schoon
ende klaer/ ende die mag met blyd-
schappen keeren. Ende komt daer ye-
mant booz by/ die geen maegt en is/
soo werd het water van der Fonteynen
dik ende onklaer/ ende de vrouw werd
root als een bloet/ ende dan doet den Ad-
mirael de Jonkvrouwen weder koomen/
onder den boom die daer oebloort staet/
en op wien dat die bloeme valt/ dieneemt
hy booz alle andere dat jaer tot een wape-
nde boetze met eeren Wapen maer ten

Ende van den saxe doet hyze sterben.

Ende is 'er ook eenig van den Jonk-
vrouwen die hy meest bemind/ daer doet
hy met Coberge der bloemen op ballen.
Nu schoone Jonk heer ik en weet geene
soo wijs/ die hier toe raed geben soude/ dat
gy Blanche fleur moogt verhuwen/ want
nog binnen een der waent zal den Admi-
rael zyne Heeren ontbieden om de Feeste
te houden van zynder bruylost en dan sul-
len alle de Jonkvrouwen booz hem in de
boomgaert komen en so ik gehoozt hebbe
zoo hemind hy Blanche fleur zoo seer om
haer schoonheid dat hyze trouwen sal/ en
houdense zyn leven lang booz hem/ ende
den Admirael dunckt den dagh te lang.
Och liebe Heer Weerd sende Floris/ geeft
my raed wat ik best mag doen/ of ik se
openbaerlijc wil eijfchen/ maer wat ik
leijde booz haer en sal mijn niet pynen/ soe
bezte als sy 't vernemen mag/ want ik
weet wel sy en sal dan hostelijc de dood
bespeuren en volgen my na/ ende dan zal
haer ziele kome by de myne/ bloemkens
lezen in 't aerdse Paradijs/ en daer sul-
len wy van blyben onse genengte hante-
ren. Doen zegde Paris/ Jonkheere ik
zal u gebenden besten raet/ ghy sult moogen
bzoeg opstaen/ ende deffen den Cooren
ende met boeten meten

Dus zal de Cooren wagtter u bzygen
met selle woorden/ wat gy daer te doen
hebt/ dan antwoord hem soetelijc ende
sult tot hem/ dat gy geerne in u Land
sulken Cooren soud doen maken. En
als hy u hooren spreken zal van gzoote
dingen/ sal hy kennisse met u maken/ ende
sal u noden te speelen het Schack spel/
want hy dat geerne speeld/ maer speeld
niet min dan om hondert bysanten/ ende
wint gy/ soo geeft hem zyn geld/ weder
en den uwen/ soe siet als gy u zelven
hebt/ ende komt des anderen daegs we-
der ende settet twee hondert bysanten/ ende
ten derden daegs vier hondert bysanten/

en geebet hem al weder wat gy van hem winnen zult/ ende u byset geld daer toe; maer uwen Nap en set niet ten speele/ hij sal hem begeeren als hi hem siet/ dat hi daer hoog wel soude willen geben dupfent mark Gouds/ maer gy zult hem die niet verkopen nog verspeelen/ maer bieden hem den Nap te schenken/ ende dat hi hem van u in byndschappe neemt/ ende dan sal hi hem zelven peinsen hoe hi u dit geschenkt zal moogen vergelden/ ende dan zal hi u ten lesten alle Trouwe en Manschap zweren/ ende helpen u also niet uwen laste.

Het zevende Capittel.

Hoe Floris het Schaakspel speelde met den Wagter, ende hoe Floris den Wagter omkocht, ende trouwe dede zweeren om by Blanchefleur te komen.

Dus is Floris na den Cooren gereden na den raed zyns Weerds/ dien hi seer naenwe bemerkte. Niet lange en hadde hi dien gesien of hi wert seer zammielich van den Wagter toe gesproken/ die hem bzaegde wat hi daer zonda den Cooren te doen hadde/ ende of hi een vespieder waer: Maer Floris gaf hem soete antwoorde/ zo dat de Wagter wel te bzeeden was/ ende bzaegde hem of hi woude speelen met den Schaekzel om den tyd te kopten dat Floris conzenteerde. Doen bzaegde de Wagter om hoe veel hi speelen wilde/ Floris zeyde om hondert ditzanten. Doen liet den Wagter halezen vbooren Schaakspel. Ende si begonnen te speelen seer zudtlich/ maer Floris won 't spel/ des de wagter toornig wiert in hem selven. Doen docht Floris om 't greene dat hem zyn Weert gezeyt hadde en gaf hem zyn geld weder/ en zyn zelsf gelt daer toe/ des de Wagter zeer dighde was ende had hem dat hi des anderen daegs

weder komen zoude/ 't welk hem Floris beoofde/ en zo dede hi/ en zette hondert byzanten te speelen/ maer Floris won 't en gaf hem weder/ als hi te boren gedaen hadde/ waer af de wagter nog dighder was en seide dat hi tot zynen dienste bereid waert/ had hi zinder band doen. Dit was Floris aengenaem om te hooren/ hoopende dat hi dooz hem eenige troost zonden verhoogen van Blanchefleur. Des derden daegs hebben hi weder gespeelt/ dat beoopende vier hondert goude byzanten/ maer den wagter verloor 't weder/ waerom hi bezammet werdt om zyn groot verlies; Maer Floris die gaf hem doe weder zyn verlooren gelt/ en daer toe zyn eygen Geld. Waeromme den wagter verbleyde was/ en leyde hem te zunder herbergen ten eten. En Floris hadde met hem gebragt zynen kostelichen kop die de wagter seer naenwe besag/ ende bzaegde hem of hi den kop by sette wilde en speele/ hi zonder tegen dit dupfent mark Gouds/ maer Floris en wilde dat niet doen/ ende seyde op conditien/ sft mij geblele dat ik uwer band doen hadde/ ende gy mi helpen mogt/ ende ik u den kop gaben soudij mi behulpig zyn. De wagter horende de schone pzenfentatie van de kop/ werd dehangen met gterigheid/ ende beoofde hem trouw/ waert in zyn magt. Doen schonk hem Floris vpdelich den schoone kop/ des de wagter verbleyde was/ ende zwoer/ zo wat hi van hem begeerde/ hi soudet geerne volbrengen.

Doen betelde hem Floris opentlich hoe dat hi zyn vziendinne de Schoone Blanchefleur/ die daer boden in de Cooren was/ verwerben moeste/ of hi sou de dood sterben. De wagter dit horende/ werd zeer bedorft van zunder beloften/ ende seyde: O vziend! uwen vphdom heeft mi verlest; want onser beyder leuen sal haest (ducht ik) gepndigt werden.

Maer niet te min om uwe begeren te

te volbrengen/soo suldy heeren tot den berden dage in uwe Herberge/ want dan is den eersten dag van Mey dan sal ik doen soeken de eersten bloemen die men vinden kan/ ende sal die Blanchefleur uwer Amfen sende tot eender goete/ met reuer hooze/ ende dat met sulke pzocthe/ dat ik u daer nu metten hooze der schoonder Blanchefleur senden sal op den Tooren daer sy nu is. Als Floris dit nu van den Wagter hoorde/ was hi verbleyde/ ende is tot zinder Herbergen gegaen.

Ende de Wagter dede soeken alle de bloemen die men binde mogte om die den Jonkvrouwen te zenden/ ende de hooze teullen. Maer deden maken enen hooz seer properlijc dien hi Blanchefleur senden wilde met Floris/ als hi beoofst hadde.

Het achtste Capittel.

Hoe Floris met den korve vol bloemen op den Tooren gedragen was.

Als nu de Meddag gekomen was daer Floris na verlaugden/ kwam hi in roode Purperen gekleed/ als hem de Wagter geheeten hadde/ om dat hi de roode koozen gelphen soude/ om dat den Jonkvrouwen hem min souden beeren. Ende doe nam den Wagter enen hooz binnen zyn kamer/ daer dede hi Floris in siten/ en de Wagter stelde hem eene koozen hoer op zyn hooft/ ende dekte hem met bloemen/ daer hem niemand en sag ende riep daer twee sterke knapen/ ende seyde: Meent dese koozen/ en bzaegte hoben dooz Blanchefleur kamer ende seot: Dat ik haer desen sende/ en komt terstont weder tot mi.

Ende de knapen deden alsoe en bzaegen de bloemen hoben/ des is blaechten ende seyden/ dat hi nouw waer der bloemen bzoegen/ maer si misten den deure

van Blanchefleur/ ende bzaechtense hooz Claris deure/ ende seyden: Jonkvrouwe Blanchefleur/ dit present heeft u den Cooren wagter gesonden. Doe Claris hoorde Blanchefleur naemen/ so en seyde sy de knapen niet/ dat hi de kamer gemist hadden/ maer sy loeg en dankte hen/ ende ging aen den hooz/ ende nam een Rose die haer genoegde.

Doe meynde Floris dat 't Blanchefleur was/ en spzong uit/ des de Jonkvrouwe seer verbaeri was/ ende riep/ o wat komt hier uit/ soe dat alle de andere Jonkvrouwen hi haer kwanen/ ende bzaegden ofte haer peis mishtwam. Als dit Floris hoorde viel hi neder/ ende sprakten hem met koozen ende het kwam terstont in haeren sin/ hoe dat Blanchefleur haer plagt te seggen van enen Jonk here die sy minde/ die uit Spangien was/ ende dat hi haer seer gelph was: als hi hem doen sag/ peynigde sy dat hi hier in present gesonden was/ ende seyde tot den andere Jonkvrouwen al lachgende/ dat een hoozel upt de bloemen kwam in haer aenge sigte/ zo dat hi verbaeri wort; ende en konde haer niet ont houde sonder roepen/ ende de Jonkvrouwen zyn al weder in een kamer gegaen. Oppest wat angst dat Floris hadde/ als dat deese Jonkvrouwe Claris wist/ die eender Hertogen Dochter van Almagten was/ ende de schoone Blanchefleur en Claris waren groot gesellinnen/ dat de een den anderen altoos hunne noot khaegden/ ende si dienden bey te gader den Admirael des moogens en des abonds/ de een bzaegt het waeter/ de andere de dwale/ ende jaer kameren stonden hi malhanderen/ een deure hadden hi onder haer tweeen. Doen gink Claris weg/ ende sloot haer deure/ op dat men de Jonggeving niet en soude misden/ ende kwam tot Blanchefleur/ die daer zat en sulte om haer kof met zwaere gedachten/ en

sepde: Blanchefleur gaet met my/ ik sal u laten zien sulke bloemen/ ik weet wel gheen saecht geen lieber bloemen dan die 't zyn. Doen sepde zij liebe Claris ik heb in mijn herte zo veel d'zucht/ dat ik na geen bloemen en b'zage om dat ik so bezre van myn lief ben/ ende myn Lief van my/ want ghy ook wel weet dat my g'zoote droefheid naderende is. Den Admirael meent my nog in desen maend ten w'pbe te nemen/ maer dat zweere ik hy en zal. Och Floris lief dat ware g'zoote overdaet/ ende ik sal een oorzake soeken/ dat hy my haest verstaen zal/ mag ik hem anders niet ontgaen.

Ik heb lieber myn l'p'te berlieden/ dan Floris minne af te gaen/ ende sepde:

O Verdrietelyke tyd alle tyden de blank Alle u geblank is droefheids sank: Wanneer ik zyn troostelyk aanschyn blank Aldus derven moet, Ik vinde my lacy verstant, verkrankt: In 't lyden strank, sonder loon of dank, Des daags hondert werven, Ik verderve, als gebroken scherven, Want zyn verlangen wilt my ont-erven, In droefheid kerven, Myn Lief eerbaar, Elk uure dunkt my wel seven jaar.

Al sie ik al de sandanieren, Van allen Princen, steken, troigieren Die ontloken Standaarten en banieren, Ter banen brengen, Al sie ik solas ende v'reugd hanteren, Daar de bloofende wangskens soet als Kosieren, Met lachende oogen de goedertieren, Dansen ende springen, Al hoor ik harpen ofte sluyten klingen 't is al niet daar 't herte moet verlingen Doet venus gehingen.

Al uyt gefloten voor alle dingen, Nooit pyne zoo zwaar; Elk uure dunkt my wel seven jaar.

Doen sprach Claris/ laet sden u klagen bid ik u/ ende dooz Floris minne dat op met my gaet/ en siet hoe schoon die bloemen zyn. Doe stont Blanchefleur op ende ging de bloeme bekien en Floris hoozde wel der twee spraken/ en wiste doe wel dat Blanchefleur daer was.

Poe rechte de hy hem op/ ende sprong uyt de hoozde metten kroosenhoed op het hooft/ ende Blanchefleur wert hem kenende/ ende hy haer ook en bleven beide stou staen van liefde dat sy een woord niet spraken en konden/ ende liepen al zwiggende malhanderen omhelsende/ ende kussende wel een uur lang/ ten lesten werden zy sprekende/ ende Blanchefleur sepde. O Claris/ dit is myn Lief/ mijn der siele hragt/ myn troost/ myn toeberlaet. Doen baden sy Claris alle beghen/ dat zy de minne niet en wilde schepden/ nog uitbzengen/ want dan souden wy moeten sterben. Claris antwoorde/ en heb geen sozgen van my/ want ik sal helpen aldaer ik kan. Van onser beghen eeren en w'gn/ daer sullen wy onder ons b'zien af leben/ ende altoos suldy my g'zouwe binden. Doen scheiden zij van Claris en gingen t'samen in Blanchefleur's kamer sitten op haer beddeken/ bedekt met een hostelgh hiet gewogt met Goude/ daer zy malhanders spraken van heele avonturen die hen geschiet waren sint dat sy malhanderen verlooren hadden. En Floris sepde: O Lief/ wat heb ik booz u geleden/ ik heb byna dood geweest.

Doen sepde Blanchefleur: sint dat ghy tot Montoiren boert/ ende hebbe ik noopt b'pde geweest/ maer altoos in d'ziken elsende: Doen kusten zij malhanderen van b'pdschap.

Ende Floris toonde haer den Ring met den Steen/ die hem zyn Moeder hadde gegeven. Ende sepde haer van wat grooter hragt dat hy was.

De

De Jonkvrouwe Claris had g'zoote hoozde dat haer minne soude openbaer werden/ ende hadde hun gaerne geholpen geijgh ofte haer selfs hadde geweest/ sy aten en b'zonken t'same datter de andere Jonkvrouwen niet af en wisten. Deese twee geliepen hadden so g'zoote h'zengde dat zy ter waerelt niet anders en begerden dan hy malhanderen te zyn/ had het mogen gebeuren.

Maer lacy neen 't: want de avonture berkeerde hostelingen hun b'pdschap in g'zoote druk: want het gebiel eens op eene morgenstond/ dat Claris sag dat het schoon dag was/ ende wierd verbaert en liep tot Blanchefleur ende ontwektense en seide haer dat het laet was/ en Blanchefleur sepde: ik home ende met doe biel zij weder in slaep/ ende Claris liep terstond ter fonteynen/ ende nam water in haer bekken/ en ging af verbaert booz haren Heere/ de Admirael meijnden haer te vinden met de dwaesen bereid.

Ende als den Admirael Blanchefleur niet en zag verwonderde hy hem. Ende b'zagde Claris waer zy was.

Doen antwoorde Claris Heere zy hebbe al den nacht in haer boeken gelesen/ ende hebbe booz u gebeden/ dat u de Gooden lange willen laten leeben met eeren/ (ende zo bleef zij nog slaepen) daer de Admirael wel in te b'zede was/ ende seijde: dat is wel een goed werck/ mei regt zoo mag zy wel myn w'p't zyn.

Maer des anderen daegs ontzponh Claris/ ende het was weder hoog op den dage. Ende zij riep Blanchefleur ende hieise op staen zy zoude omwater gaen ende Blanchefleur seijde ja; maer met dien dwong Floris haer tot hem naer zyn Lief en hy omhelsdense so lange datse weder in slape viel. Ende Claris had water gehaelt in een goude bekken/ en zy ging booz hy Blanchefleur's kamer/ ende riep haer nog eens/ maer zy sliep zo vast dat

zy 't niet en hoozde/ dus meende Claris dat zy boozgegaen was/ ende Claris meende selve lange te roepen/ ende zy liep haestelgh tot haren heeren den Admirael/ en Blanchefleur en was daer niet. Dies den Admirael b'zagde: waer Blanchefleur bleef? Claris antwoorde hem/ Genade/ ik ging booz by haer kamer en riep/ ende zende zij soude boozt by mij daer zyn. Als den Admirael dit hoozde verwonderde hy hem ende zynen kamerling/ ende seijde: gaet en beset waer Blanchefleur blyft ende laet: e tot mij komen/ ende de kamerling wist niet dat Claris beneden was. So liep de kamerling op waert/ en kwam in haren kamer/ die seer klaer was van den dierbaren steenen/ ende zag een rijckelijc bedde/ ende van daer Blanchefleur by Floris legde/ ende meende dat het Claris geweest was/ want Floris hadde rimpel nog daert in zyn aengesigt/ ende daer en was geen zo schoon Jonkvrouwe van aengesigte in 't oog van Blanchefleur/ als Floris was. Als de kamerling de twee dus minnelgh zag leggen slapen/ jammerde hem dat hyse soude wekken ende heerde wederom tot zynen Heere en zeyde dat Blanchefleur en Claris lagen en sliepen/ zo winnelgh in malhanders armen/ dat hem heerde dat hyse wekken soude.

Dit hoozde Claris beneden/ ende de Admirael ontfah seer b'zeesgh in zyn aengesigt van grooten toorn/ sozgende dat daer pemant met Blanchefleur verhoelen minne pleegde.

Het negende Capittel.

Hoe den Admirael Floris en Blanchefleur wilde doen dooden, en hoe zy gracie verkreegen.

Doen seijde de Admirael langet my myn Sweert/ ik sal gaen bekien dese

dise Jonk- byoutwe / want gy hebt geloo-
gen / Claris staet hier. Ende hy ende de
Kamerling ginge boven in Blanchefleur
Kamer / ende daer dede den Admirael de
benkeren opdoen / so dat de ligte dag daer
in scheen / ende ginh tot het bedde met het
zwaert in de hant / daer hyse vryde slapen-
de bant en den Admirael stont daen in
grooter sorgen want hem swiffelde of hy
een Jongeling ofte Jonkbyoutwe was /
want Floris so schoon van aensigt was.
Doen riep hy zyne kamerling / ende dede
hun bozsten-ontdekken / doen sag hy dattet
een Man was / dies hy so toornig was dat
hy niet spraken en konde. Doen berhief
hy zyn zwaert ende wilde berflaen / des
zy uyt haren slaep ontsprongen ende sa-
gen hoor hun staen de beceselphie Heer met
een bloet zwaerde / daermentwiffelde hun
niet of moesten beyde sterben.

Ende sagen op malckanderen bitverlyk
weneude. Doen sprak den Admirael /
wie zij dy ellendig hant / ende hoe waer-
dy zo haen mijn dusdanig leet te doen /
en by myn Lief te slapen? Nu zuldij hier
u leuen laten. Floris sprak tot den Admi-
rael / seer weneude. Genadige Heer / dese
ist die mij mint haden alle die nu lebende
zyn / ende ik haer weder / sooit en was so
gestadige minne als wy hebben. Ende
Floris had de Admirael dat hy hun bey-
de wilde laten leuen ende dat sy mochten
homen booz zyn Heeren ende Mannen
ende dat mense niet bonnisse ombzagt.

Doen gaf den Admirael respijt / ende
istte bzenge in zyn Sale daer men soude
gaen plejten om haer beyder lys.

Doen kwam de keeste die elk Jaer
plag te zyn / dat den Admirael een wip
nemen soude. So waren daer bergadert
de meeste van zyn Wyfke / Koningen / Her-
togen / Czaven / Baronnen en andere
grootte Heeren in grootte meenigte.

Pyam van Czopen en hadde hie gern
gephie / so was lang ende zeeft een hyle /

alle de Pflaeren waren van Christaete.
Ende daer kwam den Admirael siten in
t hoogste / ende gebood dat elk soude swi-
gen. Ende seyde: Gy heeren hoorz na
my ende geest bonnisse / op dat gy daer
of geen schade en berhopt.

Doen sprak den Admirael / mijn Hee-
ren / bermitz Blanchefleur / boven vier
Maenden hier niet geweest en is / ende
ik die hogte met grootte schat / en woeyse
op tienhout zwaerder met goude als zy
was van Cichame / ende hadde gedagt
om haer schoonheyt haer te nemen tot
een Wyfke / te behouden myn leuen
lang.

Ik beder my afdien / op dat ikse al-
te dagen soude zien. Ende nu heb ikse
bebonde met eenen anderen / ende soude se
berflagen hebben / maer sy ontsprongen
upt haren slaep / ende hebben grootlyk
tegen my misdaen in mijn eigen Paleis.

Nu mijn Heeren / geest hier af bonnis-
se datter eere zy. Dus alle die daer wa-
ren bertwefense ter doot / ende sepden:
Heer Admirael / wzecht utwen laster die
gedaen is.

Sommige sepden / dat men se soude
hangen / andere dat mense soude raotza-
ken / andere dat mense niet Paerden van
een soude trekken / andere dat mense ber-
branden soude / andere dat mense in t wa-
ter met grootte steenen soude berbynken.
Dus oordeelden zy al t samen dat men-
se deelyk martelen soude.

Doen stont daer by een Koning Al-
phas geheeten / ende seyde.

Ik grote schande dat hier dusdani-
gen geroept is in het Hof booz mijn Heere /
ende elk heeft hier zyn danc hie bysonder.
Daet wel en latet een booz al dat bonnis-
se spreken / want wy hebben alle gehoort
het anleggen van onzen Heere / wy zyn
ook schuldigh te hooren de antwoerden van
deze kinderen.

Daer stont by de Koning van Wraeken

Wal-

Balzer / die zegde t Heere dat pyhe ik
niet / want hebben zy onzen Heere laster
gedaen / zoo ist wel recht dat mense doo-
de / zonder wederleggen / want die eene
Dief met een Dief bing / hy en zoude
niet recht niet ten gedingen komen. Doen
bedenze den Admirael haelen / met twee
Sargianten dieze bzagten / zeer bedzoest
ende zagen jammerlyk op malckanderen.
Doen sprak Floris / Heer Admirael ik
weet wel dat ik sterben moet / laet doch
Blanchefleur leuen / want de Schulden
zyn myne / en laet aen my het recht ber-
gouden worden / in Blanchefleur stede.
Want hadde ik in dezen Coren niet ge-
wert / myn Lief en waer niet gekomen
en het waere schande dat een Konings
Sone om my zoude sterben. Doen zel-
de Floris / neen Heere wild my berflaen
en laet myn Lief gaen. Sonder twys-
fel gy zult beyde sterben / sprak de Ad-
mirael / en ik zal u self berflaen / en hy
nam een bloet zwaert in zyn handen.
Doen kwam Blanchefleur boor gelopen
ende boot haren hals / als Floris dat
sag weende hy en kwam gelopen / ende
trakte afherwaerts / ende seyde: Zy
zouden van my alle schande spreken die
t zien / dewyl ik een Man den / daer-
om en zuldij booz my niet sterben / ende
Floris reikte zynen hals / hy was ge-
reed. Doe greep hem Blanchefleur aen
zyn kleed ende trok hem agter uit / ende
liep booz hem ende rechte den hals / dat
gebeurde lange tyd / en elk wilde t eerst
sterben. Als dit alle de Heeren sagen /
worden zy weenende ende hregen com-
passie / zoo zeer dat den Admirael selbe
compassie had / en weenende liet hy het
zwaerd uyt zynder hand vallen. Doe
kwam daer een Hertog die hun leuen zeer
begeerde / ende seyde in t gemeen: my
dunkt dat het beste waer / ende myns
Heeren eer / dat hy hun beyde haer luf
gave / wat zal onsen Heere helpen / als
hy ze geboot heeft t hun leuen dunkt my

best ende dat Floris seggen / hoe hy op soo
basten Coren mogte komen / en by zoover
Wmejen / op dat hy hem op een anderen
tyd mag wagren.

Als de Admirael hoorde dat zyn Heer
haden / werd hy zelve berblijd en seyde / dat
hy t doen soude / in dien dat Floris seggen
wilde hoe hy daer toe gekomen was / en-
de niemand is gewaer geworden.

Heer seyde Floris dat en sal ik niet seg-
gen wat ik daerom lyde / ten zij dat gy t
hem vergeest / die er my toe hieft.

Obe werd den Admirael nog ghammer
en zwoer / dat hy t niet daen en soude om
niemand's wil / al zoude sy daerom sterben.
Doen blef den Bisschop den Admirael te
boete en had: Heere vergeest hun alle die
Floris behulpig hebben geweest / nu Hee-
ren begeeren dat op u / want u mag luttel
haer doot baten / ende laet Floris seggen
sijn abouture / want utwe herte sal beter
dekomen te aenhooren dese geschiedenisse
van Floris dan hem te zien sterben / want
zy beide zo schoon zyn van alle leuen / als
men ergens in t Land twee zoude mogen
bliden. Doen riepen de Heeren al te samen
Heere vergeest hen de misdaet / ende ber-
hoort dog uwes Heeren bede.

Doen liet hem den Admirael geraden
ende wilde niet tegen hen leuen zyn / ende
bergat Floris en Blanchefleur alle haer
misdaden ende schuld / en alle den geenen
die hen behulpelyk hadden geweest / des die
twee Gelieven seer berolpd waren. Ende
Floris vertelde in tegenuoort die hie van
alle die Heeren de geschiedenisse / die hun
beide geschied was / van die tyd dat zy ge-
booren waren / tot er tyd dat sy gebo-
den waren van den Admirael in den Co-
ren / dies zy hen alle berwonderden.

Da dat Floris zyn sprake volhant had-
de / ging hy tot den Admirael en hie hem
te boete / ende had hem dat hy hem van
Blanchefleur weder geben wilde / daer hy
zoo veel om geleiden en gedaen hadden /
want hy zelde / Ik en zoude zonder haer
niet

niet leven konnen / ende waer liever doot
dan sonder haer te zyn. Doe nam den
Admirael (om zyn Goelheid te betoonen)
Floris bij der hand / ende bede hem zitten
neffens zyn zijde / ende hy kustten hem ende
namze ook by der hand / en zeyde Dient
hier geben ik u Jonkvrouwe ende be-
veele doot / ende geve u beide u leven.

Daen bielen zy beyde te voete / ende de
Admirael namse minnelijk op en kustten-
se / ende hy sloeg Floris kikker naer de
maniere des Lands.

Het laatste Capittel.

Hoe den Admiraal Claris (een Dogter
van Almogien,) ende Floris en Blan-
chesteur trouwt.

Als nu alle dingen ten beste gekomen
waren / zo werd daar gzoote Pom-
pende feest bereydt. Want den Admirael
bede Claris met gzoote triumphen seyden
ten Mooster / daer hysse zontwede met gzo-
ter eeren / en deefse koninginne hzoonen
doot alle de Heeren ende Genooten / ende
hildese behouden al zyn leven lang. En
Blanchesteur wert ook ter selver kerken
gebragt / datse Floris zontwede met gzo-
te blydschappen; ende daer werd gzoote
Bruylust gehoude / ende de Admirael sat
in de hoogste stede / ende by hem zyn ko-
ninginne Claris; ende daer na bede hy by
hem sitten Floris ende Blanchesteur / en-
de daer na die anderen Heeren / elk na zyn
staet. Daer hielt men gzoote lofen blyd-
schap / van Coznoijen / steken / singen /

spzingen / ende meenigelijk musykien spel /
ende de feest duerde menigen dag.

Winnen deeser feest zyn daer gekomen
Ambassaten uyt Spangien / ende seyden
daer openbaerlijk doot alle Heeren / hoe
Floris Vader ende moeder gestozen wa-
ren / ende hoe dat alle dat Land in tribu-
latie was / om zijnder doolinge wille. Als
Floris deese zaken verstaen had so was hy
seer bedroeft / en versogt de Admirael om
zinen verlos / 't welk den Admirael niet
geerne en deede / hem besloohende gzooter
Heer te maeken dan hy t' hups zyn zou /
waer af hem Floris bedankte. Als de
Admirael sag dat hy vgeerde te betrek-
ken / zo heeft hy hem zeer rpheljk beschon-
ken / met beele kostelike giften / ende so beel
Goude en Silber als hy begerde / en zo
heeft hy hem den Goden bevolen. Ende
zo zyn Floris ende Blanchesteur na Span-
glen gereyt ende hunne staet / daer zy ho-
telinge kwamen met goede spoed / daer zy
blydelijk met gzooter triumphen ontfangen
werden van al het volk. Ende Floris
wert koning gekroont in zyns Vaders ste-
de / ende Blanchesteur koninginne. De-
se twee leefde langen tyd in gzooter lief-
den / pepuse ende genugten. Ende Flo-
ris doot de begeerte van Blanchesteur
maekte alle het volk in zynen Lande
Christenen. Ende hoort daer na versterf
hem 't Land van Hongaryen van zynen
Oom / die zonder erfsterf. Ende zo ge-
wonnen t'samen een Dogter / die Weer-
the heet / ende was namaels een Kung-
zouwe van Pepun / die aen haer man
den gzooten Koning Karel / soo so nmi-
ge Historien seggen / die een deugdelyk
Prinse was.

E Y N D E.

En se zult van stonden aen;
Zonder Alden na Bed toe gaen.
En dat zoet / zoet / zoet /
En dat stil / stil / stil /
En dat soet / en dat stil /
En dat zoet zoet en stille /
Of ik kom op se stille.

't Vermaakelyk Buyten Leven der Stad
A L K M A A R.

Op een Nieuwe wys.

Aengename dagen /
Die men in Almarer slag /
Hy hunt een ieder behagen
Doot uwe vroghtheid
Daer 't krooge by de doorne /
En ieder zyn liefs ziet
Maer op hunt myn niet verhooren
Want myn Plets is hier niet.
Vermaekelyk avond uur /
Daer de koffie en Cffee-han /
Bantet en Conftuur /
Werd gebruyt van menig man /
Daer 't krooge by de doorne /
En ieder een zyn liefs zies
Maer op hunt myn / G.
Suyerties op 't water /
Langs de Weste hart de stad /

Van 't Sijberwinkend Pionier ligt /
Haer lieve voglies / omijest met voogies ach
Geluking die uw dieren mag /
o gy min / o liefde / o liefde / staet my by /
maekt dat myn heil ontworstaer zo.
o Tippies kroegent bot van zoetigheid /
Wat kippies doot myn ziel verdb /
Wat heilige gooden sghenit ga niet als 't u lust /
Aen hem die eens uw kachies heft
o gy min / o liefde / o liefde sta my by /
Maekt dat myn heil ontworstaer zo.
Wu blanch gesat dat zells de maen /
't Ghinrent wit doet schaemroot staen /
Haer liebe hantjes / zo teber / zo volmaekt
Zyn manne / daer myn ziel na haekt /
o gy min / o liefde / o liefde / sta my by
maekt dat myn heil ontworstaer zo.
Wie is 't die alles regt meiden zou?
Wie telde o nooit volprezen vroude /
U Tighaemg gave en zels-vehoorighen
Sreeds in myn herte aengebeen /
o gy min / o liefde / o liefde / sta my by /
maekt dat myn heil ontworstaer zo

Een Nieuw Vermakelyk Lied.

Op een Aengename Wys.

Als Pylis door de zang ontwekt /
De Zon in 't ryzzen hem vermaekt /
De liefslike Moogenfont /
Verlypt zyn geure in 't ront /
De liefslike Moogenfont /
Verlypt zyn geure in 't ront.

1. **Kein aerdig heet dan Silbia;**

Kein Sofftongrid zoudes heete ges

Kein lipkef doret als een roedel

Kein hilt in die trouwe etelung heere

Kein hiltg rodet als een cony

Kein hiltg niet vint cernidit hood.

2. **Keit haer de Tente iz de goen huyt;**

Keit die dat fionth zur kroeten uit;

Keit die dat geest al haer ons oog;

Keit die durch als een verdundung

Keit die dat geest al door ons oog

Keit die werven als een fiondundung

Keit die het 3. **Keit dan Silbia**

Keit die die fionth zur kroeten uit;

Keit die die geest al haer ons oog;

Keit die die durch als een verdundung

Keit die die dat geest al door ons oog

Keit die die werven als een fiondundung

Keit die die het 4. **Keit dan Silbia**

Keit die die fionth zur kroeten uit;

Keit die die geest al haer ons oog;

Keit die die durch als een verdundung

5. **In die hiet hiet / Weel**

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

In die hiet hiet hiet hiet

compl. M
+

